

MÜLTECİ

Bizim de bir zamanlar evimiz vardı
Gün görmüş taşları, ince sıvası
Kuşlar konardı penceremize
İnsan sıcağı sesler yankılanırdı

Bizim de bir zamanlar evimiz vardı
Beyaz badanalı duvarda hatıralar
Birlikte büyüdüğümüz alıç ağacı
Ve yağmur sonrası toprak kokusu

Bizim de bir zamanlar evimiz vardı
Dünya telaşı, el emeği, alın teri
Kendi hâlimizce yaşamak derdi
Uzağı yakın eyleyen sözlerimiz

Bizim de bir zamanlar evimiz vardı
Bahçemizde açan güller, karanfiller
Kardeşliğin türküsünü söyler gibi
Çocuklar düşe kalka umuda doğru

Bizim de bir zamanlar evimiz vardı
Bir gün gökte kara kara bulutlar
Doğup büyüdüğüm sevgili Halep
Şimdi yıkımlar, acılar yurdu